

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215221185
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1215221185.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: K. K., R.. XX.XX.XXXX, D.: K. X, D., U.astúpený: BAJO LEGAL, s.r.o., so sídlom: Landererova 8, Bratislava, IČO: 36 860 581, proti žalovanému: K. D., R.. XX.XX.XXXX, D.: K. XX, D., zastúpenému: PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom: Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 668 745, o neúčinnosť právneho úkonu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II., z 4. mája 2018, č. k. 14C/369/2015-253, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá medzi N. N.K., R.. XX.XX.XXXX, D. E. XX, XXX XX D. /pôvodný spoločník/ a K. D.Q., R.. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX D. /nový spoločník/ ako žalovaným, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k obchodnému podielu v spoločnosti GREEN BIKE, s.r.o. so sídlom W. A. XX, XXX XX D., X.: XX XXX XXX, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č. 44585/B, z pôvodného spoločníka na nového spoločníka, je voči žalobcovi K. K. W. K., R. XX.XX.XXXX, D. K. X, XXX XX D., štátny občan SR, neúčinná; žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že žalobca ako veriteľ uzavrel s N. N. ako dlžníkom dňa 03.01.2014 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu prenechať dlžníkovi finančnú čiastku vo výške 50.000,- eur a záväzok dlžníka vrátiť túto finančnú čiastku najneskôr do 31.12.2014 spolu s úrokom vo výške 1,50% mesačne. Keďže do uvedeného termínu k vráteniu požičanej sumy neprišlo, bola dňa 5.2.2015 na Notárskom úrade v Bratislave, Ružová dolina 14, JUDr. Janou Boledovičovou notárkou, spísaná Notárska zápisnica N 73/2015, Nz3739/2015, NCR s 3847/2015 - vyhlásenie o uznaní dlhu a súhlase s exekúciou podľa ust. § 41 ods.2 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších zmien a doplnkov medzi dlžníkom ako osobou povinnou a žalobcom ako osobou oprávnenou. Dlžník vyhlásil v notárskej zápisnici, že svoj záväzok, tak ako je špecifikovaný v článku I notárskej zápisnici, t. j. pôžičku v sume 50.000,- eur spolu s príslušenstvom voči žalobcovi v plnom rozsahu čo do základu, dôvodu, výšky a právneho titulu uznáva a zaväzuje sa ho zaplatiť najneskôr do 30.6.2015 a to prevodom na účet žalobcu. Dlžník neuhradil žalobcovi dlh v stanovenom čase, ale naopak uzavrel so žalovaným zmluvu o prevode obchodného podielu, predmetom ktorej bol prevod jeho vlastníckeho práva k obchodnému podielu spoločnosti GREEN BIKE s.r.o., a tento hoci mal hodnotu 16.598,- eur odpredal žalovanému za sumu 5.000,- eur, čím malo dôjsť k ukráteniu žalobcu ako veriteľa zo záväzkového vzťahu s dlžníkom N. N. z titulu zmluvy o pôžičke.

3. Z výsluchu žalovaného súd prvej inštancie ďalej skutkovo zistil, že hoci žalovaný nemal o existencii pôžičky vedomosť, ich vzťah so svedkom N. N. bol kamarátsky, napriek jeho tvrdeniu, že sa jednalo o pracovný vzťah, dokonca mu bol svedkom na svadbe. Zo svedeckej výpovede svedka Z. K. mal súd za preukázané, že žalobca sa poznal s oboma spoločníkmi spoločnosti GREEN BIKE s.r.o., a to svedkom N. N. a žalovaným, nakoľko sa v jeho kaviarni stretávali za účelom riešenia obchodných aj súkromných záležitostí. Podľa súdu prvej inštancie vedomosť o pôžičke nepriamo potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok S. K., ktorý uviedol, že vzťahy medzi svedkom N. N. a žalovaným boli dobré, neskôr sa naštrbili.

4. Za tohto skutkového stavu, citujúc ust. § 42a ods. 1, 2, 3 písm. a/, b/, c/, d/, §34, § 35 ods. 1, § 37 ods. 1, § 488 Obč. zák., dospel súd prvej inštancie k záveru o dôvodnosti žaloby. Uviedol, že výpoveď svedka N. N. nepovažoval za vierohodnú a uzavrel, že právnym úkonom špecifikovaným vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku prišlo zo strany svedka N. N. k ukráteniu veriteľa - žalobcu, resp. reálnemu zníženiu jeho možnosti na vymoženie si svojej pohľadávky. Súd prvej inštancie mal za to, že predmetný právny úkon bol urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, nakoľko v notárskej zápisnici sa svedok N. N. zaviazal uspokojiť pohľadávku žalobcu do 30.6.2015 a dňa 29.6.2015 previedol svoj obchodný podiel, o ktorom vedel, že má hodnotu, na žalovaného za pomerne nízku cenu a na záver uviedol, že „S poukazom na vykonané dokazovanie, ako aj citovaného zákonné ustanovenie návrhu žalobcu vyhovel.“

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že v spore úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Voči napadnutému rozsudku namietal, že postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, ďalej tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, a napokon namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie najmä na výpovedi svedka Z. K., ktorý však pred pojednávaním konaným dňa 28.6.2017 navštívil právneho zástupcu žalobcu za účelom prípravy podania svedeckej výpovede, čo potvrdil samotný svedok do zápisnice z pojednávania. Z tohto dôvodu má za to, že výpoveď svedka Z. K. bola ovplyvnená v prospech žalobcu a preto súd prvej inštancie nemal na takýto dôkaz prihliadať. Pokiaľ išlo o vzťah medzi žalovaným a prevádzajúcim - N. N., žalovaný namietal, že žiadny zo svedkov neopisoval kvalitu vzťahu medzi N. N. a žalovaným ku dňu 29.6.2015, keďže v tom čase už neboli v kontakte, resp. N. N. nereagoval na snahu o kontakt. Zdôraznil, že zo svedeckých výpovedí vyplýva, že N. N. trpel problémami s patologickým hraním (gamblerstvom), na ktoré sa aj liečil. Táto skutočnosť mala vplyv na všetky jeho vzťahy s okolím, aj na vzťah so žalovaným. Narušenie vzťahu medzi N. N. a žalovaným pred rokom 2015 potvrdil aj svedok K.Ó.. Samotná účasť N. N. ako svedka na svadbe žalovaného z minulosti preto nie je pre posudzovanie ich vzťahu v roku 2015 relevantná. Z výpovede svedka podľa žalovaného naopak vyplýva, že jeho vzťah k N. N. bol len pracovný, nie osobný. Žalovaný je toho názoru, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebol predložený akýkoľvek dôkaz, ktorý by preukazoval takú intenzitu vzťahu medzi ním a N. N. v čase uzavretia zmluvy o prevode obchodného podielu, aby bolo možné ich vzťah považovať za vzťah blízkych osôb podľa ust. Obč. Zák. Žalovaný považuje záver súdu prvej inštancie, týkajúci sa hodnoty obchodného podielu v spoločnosti vo výške 16.598 eur za nesprávny vzhľadom na to, že od splatenia základného imania vo výške 1.000.000 Sk (33.196,- eur) v januári 2008 uplynulo sedem a pol roka, z ktorého dôvodu nemôže všeobecná hodnota obchodného podielu zodpovedať výške peňažného vkladu, keďže všeobecná hodnota obchodného podielu závisí od hospodárskych výsledkov spoločnosti a v priebehu času sa mení. Zdôraznil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom splnenia podmienok odporovateľnosti podľa § 42a Obč. Zák., ktorý bol povinný v konaní preukázať a to, že prevodom obchodného podielu podľa zmluvy o prevode obchodného podielu došlo k zmenšeniu majetku prevádzajúceho ako dlžníka a tým k ukráteniu žalobcu ako veriteľa. Žalovaný nemal vedomosť o existencii akéhokoľvek záväzku N. N. voči žalobcovi a preto, nemal a nemohol mať ani vedomosť o tvrdenom úmysle N. N. ukrátiť žalobcu ako veriteľa. Žalovaný postupoval výlučne v súlade s platným právnym poriadkom a platnou spoločenskou zmluvou spoločnosti. Dodal, že uzatvorenie zmluvy o prevode obchodného podielu, ako aj dohodnutie výšky kúpnej ceny za obchodný podiel prebiehal štandardne a nevykazovali akékoľvek znaky neobvyklosti v správaní sa na strane N. N.. Podľa názoru žalovaného, konštrukcia žalobcu o údajnej vedomosti žalovaného o úmysloch prevádzajúceho nemá oporu v zistenom skutkovom stave a ani v ustanoveniach Obč. zákonníka. Podľa

žalovaného v danom prípade nie sú kumulatívne splnené podmienky odporovateľnosti právneho úkonu podľa § 42a a nasl. Obč. zák. a preto je žaloba nedôvodná. Na záver svojho odvolania navrhol, aby súd vykonal nový dôkaz - výsluch svedka E. I., ku skutočnostiam, ktoré by objasnili vzťah žalobcu a N. N., ako aj právny titul poskytnutia pôžičky žalobcom prevádzajúcemu N. N.. Žalovaný ozrejmil, že po vynesení rozsudku prvoinštančného súdu ho kontaktoval E. I., podľa ktorého aj on bol medzi tými, ktorí požičali prevádzajúcemu finančné prostriedky, ktoré tento použil prevažne na stávkovanie (gambling). Prevádzajúci mal totiž dlhodobý problém s gamblingom, na napriek tomu sa mu niekedy darilo vyhrať, nakoľko mal tipy na zápasy od žalobcu a z jeho blízkeho okolia. Prevádzajúci sa stretával so žalobcom v podniku N. K. na N. B.. XX C. D. v Tip Café. Vedľa tohto podniku bola pobočka stávkovej kancelárie Fortuna, kde sa podávali spomínané stávky. Pán I. opísal vzťah žalobcu s predávajúcim ako dôverný, nakoľko v tom čase chodili často do toho istého podniku, kde sa stretávali športovci, ktorí sledovali športové zápasy a uzatvárali stávky vo vedľajšej pobočke Fortuny. Žalovaný tvrdil, že finančné prostriedky boli žalobcom poskytnuté v menších sumách, postupne a vedome do stávky. Týmto je podľa odvolateľa spochybnený aj právny titul - zmluva o pôžičke a uznanie dlhu medzi žalobcom a N. N.. Podľa názoru žalovaného je uvedený dlh nevymáhateľný z dôvodu uvedeného podľa § 845 ods. 1 Obč. zák. z čoho je nesporné, že žalobca nemá v spore aktívnu legitímáciu.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K odvolacej argumentácii žalovaného namietal, že ním uvádzané dôvody nepredstavujú porušenie práva na spravodlivý proces, nakoľko žalovaný obsahovo namietal hodnotenie dôkazov, ktoré vychádza zo zásady ich voľného hodnotenia. Odmietol skutočnosť, že výpoveď svedka Z. K. bola akýmkoľvek spôsobom ovplyvnená v prospech žalobcu, naopak, z obsahu výpovede svedka Z. K. je podľa žalobcu zrejme, že táto je vierohodná, keďže logicky zapadá do skutkových okolností uvádzanými stranami konania a ďalšími svedkami, nijak z nich nevybočuje, ani im neodporuje. Žalobca sa stotožnil s právnym záverom uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku pokiaľ ide o posudzovanie intenzity vzťahu medzi žalovaným a N. N., z ktorého musel byť úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa druhej strane - žalovanému známy. Podľa žalobcu, žalovaný vecne nespochybnil samotné zistenia súdu prvej inštancie o kvalite vzťahu medzi ním a N. N.. Zdôraznil, že žalovaný dokonca údajne nemal vedomosť ani o skutočnosti, že spolu s N. N. sú spolu aj v dozornej rade spoločnosti DRYAS PROPERTY, a.s. Žalobca preto zastával názor, že vzťah medzi žalovaným a N. N. bol nadštandardný a blízky a ak tieto dve osoby neboli blízke v zmysle § 116 Obč. zák., boli minimálne vo vzťahu obdobnom. Námietky žalovaného týkajúce sa hodnoty obchodného podielu považoval žalobca za neopodstatnené. Opätovne poukázal na to, že prevod obchodného podielu z N. N. na žalovaného bol realizovaný za neprimerane nízku cenu, čo vyplýva aj z účtovnej závierky zostavenej 6 dní pred uskutočnením samotného prevodu obchodného podielu. Žalovaný nevyvrátil vecne podložené tvrdenia žalobcu o podhodnotení obchodného podielu a ani neuviedol žiadne vlastné tvrdenia, resp. nenavrhol dôkazy. Pokiaľ žalovaný namietal, že nemal vedomosť o existencii akéhokoľvek záväzku N. N. voči žalobcovi, táto jeho argumentácia je podľa žalobcu založená iba na všeobecných a vágnych tvrdeniach o údajnej nevedomosti žalovaného, nemajúcich oporu v dokazovaní. Poukázal zároveň aj na vedomosť žalovaného o pohľadávkach N. N. voči tretím osobám (odvolateľ mal zrejme na mysli „o záväzkoch“ N. N. voči tretím osobám, poznámka odvolacieho súdu), resp. o jeho finančných problémoch, čo sám potvrdil vo svojej výpovedi. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že spoločnosť GREEN BIKE, s.r.o. mala v čase, keď bol spoločníkom aj N. N. problémy s čerpaním kontokorentného úveru z banky, a to z dôvodu, že voči N. N. boli vedené exekúcie a banka im nechcela poskytnúť úver. Uvedený problém mal vyriešiť prevod obchodného podielu a odchod N. N. zo spoločnosti. Podľa názoru žalobcu, žalovaný mal celkom zjavne vedomosť aj o pohľadávke N. N. voči žalobcovi, o čom nasvedčuje najmä dátum uzatvorenia zmluvy o prevode obchodného podielu - 29.6.2015 v porovnaní s dátumom splatnosti pôžičky - 30.6.2015. K návrhu na doplnenie dokazovania uvádzaným žalovaným žalobca namietal skutočnosť, že by tento nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom dôkazné bremeno ohľadom splnenia tejto podmienky je na žalovanom. V tomto kontexte žalobca v celom rozsahu poprel všetky skutočnosti ohľadom údajného požičiavania peňazí na stávkovanie, ktoré údajne uviedol svedok E. I., keďže tieto sa nezakladajú na pravde. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že finančné prostriedky boli žalobcom poskytnuté N. N. vedome do stávky alebo hry a takúto pôžičku nemožno s poukazom na § 845 ods.1 Obč. zák. vymáhať ani platne zabezpečiť, namietal opodstatnenosť takéhoto tvrdenia pre prejednávanú vec.

8. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na svojej odvolacej argumentácii.

9. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

10. Podľa § 42a ods. 1 Obč. zák., veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právné úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. Podľa §42a ods. 2 Obč. zák. odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Podľa § 42 ods. 3 Obč. zák. odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a a/ osobou jemu blízkou (§ 116, § 117), to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

11. Podľa § 42b ods. 1 Obč. zák. právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobcu. Podľa odseku 2 právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

12. V prejednávanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na skutkovom závere, že „vzťah žalovaného a pána N. (prevádzajúceho obchodný podiel, poznámka odvolacieho súdu) bol viac ako spoločník, že mu bol dokonca na svadbe, čo je pocta pre najbližšieho priateľa alebo pre rodinu blízku“, že „medzi ním a p. N. bolo niečo viac ako len obchodný spoločník, a že tam bol aj kamarátsky vzťah“. Preto neuveril tomu, že žalovaný nemal vedomosť o dlhoch pána N.. Svoj záver súd prvej inštancie založil aj na svedeckej výpovedi N.. K., ktorý pred súdom vypovedal: „Ja som tam mal takú malú kaviareň, kde vždy ráno na kávu alebo poobede na nejaké pivo došli aj p. K., aj p. N., s ktorým mali nejaké obchodné veci, aj N.. D. a v podstate všetci z toho GREEN BIKE a tam proste riešili súkromné veci, pracovné a viem, že vtedy ale to bolo roky dozadu možno 6-7 rokov viem, že vtedy nejak N.. N. poprosil N.. K. o nejakú prvú pôžičku zhruba v tej dobe s tým, že do tovaru to chce dať a do firmy. Detaily neviem, ale nejaké debaty tam prebehli. Neviem na isto ale som presvedčený že p. D. vedel, resp. že museli o tom vedieť obidvaja“. Pričom podľa súdu prvej inštancie „vedomosť o pôžičke potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok S. K., ktorý nepriamo potvrdil aj to, že vzťah medzi pánom N. a žalovaným boli dobré, až neskôr sa naštrbili“. Z tohto súd prvej inštancie vyvodil záver, že namietaným právnym úkonom prišlo zo strany dlžníka - svedka N. k ukráteniu veriteľa - žalobcu, z ktorého dôvodu žalobe vyhovel.

13. Pokiaľ ide o namietanú výpoveď svedka K., treba prisvedčiť odvolateľovi, že svedok sa diskvalifikoval, pokiaľ pred podaním svedeckej výpovede bol kontaktovaný právnym zástupcom žalobcu a za účelom prípadnej konzultácie svedeckej výpovede tohto aj osobne navštívil. Naviac, skutočnosť, ktorú tento svedok potvrdil, konkrétne že žalovaný mal vedomosť o osobnej pôžičke žalobcu pánovi N. (skutočnosť, že suma 50.000 eur bola poskytnutá firme GREEN BIKE na nákup tovaru sa v konaní nepreukázala) automaticky nezakladá prezumpciu vedomosti žalovaného o úmysle bývalého spoločníka N. prevodom svojho obchodného podielu na žalovaného ukrátiť žalobcu (nejednalo sa o osoby blízke), o obsahu záväzku dlžníka, ani dobe jeho splatnosti; rovnako tak túto vedomosť nie je možné založiť ani samotnom „presvedčení“ svedka, že „žalovaný o tom vedel“. Treba tiež dodať, že namietaná Zmluva o prevode obchodného podielu bola odplatný právnym úkonom, za ktorý bolo dlžníkovi (ako druhému spoločníkovi obchodnej spoločnosti) poskytnuté protiplnenie zo strany žalovaného, ktoré nemožno bez ďalšieho relevantného dokazovania vyhodnotiť ako zjavne neprimerané (5.000 eur). Rovnako treba prisvedčiť odvolateľovi, že svedok K. vo svojej výpovedi potvrdil len to, že sa o pôžičke žalobcu p. N. dozvedel neskôr priamo od žalobcu, pričom nevedel kedy a za akých okolností bola poskytnutá. Rovnako potvrdil naštrbené vzťahy medzi žalovaným a p. N., z ktorých dôvodov nastali zmeny vo firme Greenbike (č.l. 184). Ani z týchto skutkových zistení nemožno bez ďalšieho vyvodit' vedomosť žalovaného o úmysle p. N. uzatvorením Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 29.6.2015 so žalovaným ukrátiť svojho veriteľa (žalobcu). Tento záver nemožno založiť ani na skutkovom zistení, že žalovaný bol niekoľko rokov pred uzatvorením Zmluvy o prevode obchodného podielu svedkom na svadbe N.. N. a ani z domnienky súdu prvej inštancie, že „medzi ním a p. N.

bolo niečo viac ako len obchodný spoločník, a že tam bol aj kamarátsky vzťah“. V tomto kontexte treba zohľadniť aj skutkové zistenie vyplývajúce z obsahu spisu (výpoveď žalovaného), že prítomnosť spoločníka N. vo firme z dôvodu viacerých exekúcií na jeho majetok (spoločník N. bol, ako vyplynulo zo spisu, v tom čase gambler, z ktorého dôvodu sa po prevode obchodného podielu podrobil aj liečeniu) jej spôsobovala problémy so získaním úverov.

14. Z ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p. vyplýva požiadavka, aby odôvodnenie rozsudku obsahovalo okrem iného stručné a výstižné vysvetlenie toho, ktoré skutočnosti mal súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, a zároveň potreba premietnuť jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) do záveru o skutkovom stave veci, teda do tzv. skutkovej vety, ktorý záver stručne a výstižne vyjadruje zistený skutkový stav veci a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie veci.

15. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, IV. ÚS 115/03, II. ÚS 9/2013). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejme všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (viď tiež II. ÚS 76/07).

16. Odôvodnenie rozhodnutia musí obsahovať logické súvislosti, z ktorých bude zrejme, prečo na zistené skutkové okolnosti boli použité citované zákonné ustanovenia a ich prepojenie k výroku rozhodnutia. Argumentácia odôvodnenia rozhodnutia má byť presvedčivá tak, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, boli prijateľné, racionálne a presvedčivé. Iba riadne, logické a pre stranu sporu zrozumiteľné odôvodnenie sa pre neho stáva titulom presvedčenia o zákonnosti vydaného rozhodnutia alebo východiskom pre spochybnenie tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia musí byť preto vždy uvedené, ktoré skutočnosti mal súd zistené a ktorými dôkaznými prostriedkami, nestačí uviesť iba obsah dôkazov bez uvedenia, z akých dôvodov súd dospel k záveru o ich relevantnosti. Pozornosť je potrebné venovať i formálnej stránke písomného vyhotovenia odôvodnenia. Je predovšetkým nutné vyvarovať sa doslovnému popisovaniu skutkových tvrdení strán a v súlade so starostlivosťou o zvýšenú úroveň rozsudkov sa kladie dôraz i na požiadavku uviesť v odôvodnení všetko, čo malo vplyv na konečné rozhodnutie a naopak javí sa ako úplne zbytočné uvádzať v ňom to, čo pre vlastné meritórne rozhodnutie nemalo žiadny význam. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie uvedené atribúty nespĺňa. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejme, akým spôsobom súd prvej inštancie vyhodnotil svedecké výpovede svedka Z. K. (na str. 9), keď iba stroho konštatoval, že „z tejto svedeckej výpovede mal za preukázané, že žalobca sa poznal s oboma spoločníkmi firmy GREEN BIKE a že riešili pracovné i súkromné veci“. Navyiac, ako už bolo vyššie uvedené z tohto skutkového záveru nemožno automaticky vyvodzovať vedomosť žalovaného o pôžičke N. N. a žalobcu. Javí sa tiež ako rozporné tvrdenie prvoinštančného súdu, že: „Vedomosť o pôžičke potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok S. K., ktorý nepriamo potvrdil aj to, že vzťahy medzi pánom N. a žalovaným boli dobré, až neskôr sa naštrbili“. Súd prvého stupňa nevyhodnotil svedecké výpovede jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, iba konštatoval, že (...) právnym úkonom došlo k ukráteniu veriteľa (...)", neuviedol však z akých dôvodov a na základe akých skutočností dospel k tomuto záveru. Je potrebné tiež zdôrazniť, že v odôvodnení rozhodnutia absentuje uvedenie konkrétneho zákonného ustanovenia, na základe ktorého prvoinštančný súd rozhodol vo veci. Ako konkrétne súd prvej inštancie vec právne posúdil, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku citoval kompletne znenie ust. § 42a Obč. zák. bez jeho konkrétnej špecifikácie vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu veci, sa totiž odvolaciemu súdu nepodarilo zistiť. Z dôvodov napadnutého rozsudku nie je zrejme, na podklade akého konkrétneho zákonného ustanovenia súd prvej inštancie určil pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného, t. j. z akých konkrétnych kvalifikovaných predpokladov na strane tretej osoby (žalovaného), s ktorou dlžník odporovateľný právny úkon uzatvoril vychádzal (§ 42a ods. 2, resp. § 42a ods. 3 písm. a), d) Obč. zák.). Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia cituje aj ust. §§ 34, 35, 37 ods. 1 Obč. zák., nevedno však v akej súvislosti. Odvolací súd v tomto kontexte dodáva, že odporovať možno len „ukracujúcemu“ platnému právnemu úkonu, nakoľko neplatný právny úkon nespôsobuje žiadne právne následky, pričom musí ísť o úkon, ktorý reálne ukráti veriteľa v možnosti domáhania sa uspokojenia z majetkovej sféry dlžníka.

17. Možno zhrnúť, že súd prvej inštancie zreteľne nezrejmlil skutkové a právny závery spôsobom, aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Z uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že pre nedostatok relevantných dôvodov je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nepresvedčivé a nepreskúmateľné.

18. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods.1 C.s.p.). Úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude posúdiť opodstatnenosť nároku žalobcu vo vzťahu k namietanému právnomu úkonu a v intenciách dôkaznej aktivity sporových strán zadovážiť si dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, riadne ustáliť skutkový stav veci a svoje závery odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p., t. j. uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa riadil pri posúdení dôvodnosti žaloby, vysvetliť ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov konania (§ 396 ods.3 C.s.p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).